

som ikke kan afvises, fordi Loven af 1851 har ladet flere Spørgsmaal om Dissentere staa uafgjorte. Da vil Spørgsmaalet komme til Afgjørelse, men saa vil det komme i en tvingende Form for alle Troessamfund, medens det vilde være smukkere, naar Folketirken frivillig i Fordrageligheds Aand aabnede sine Kirkegaarde for Underledestænkendes Døde.

Bable: Det er blevet mig tilladt under denne Lovs Behandling at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister, og det sker for at undgaa at gjøre en Sag, der staaer noget i Forbindelse med den foreliggende, til Gjenstand for en særlig Forespørgsel. Der er fra den Valgfreds, hvori jeg er valgt, rettet en Opfordring til mig fra adskillige Sognebeboere, hvoriblandt ogsaa flere Sogneraadsmlemmer, om at forhøre mig om, hvorvidt det maatte være underledestænde end Folketirkens Medlemmer tilladt om Søndagen, naar Skolestuen ikke benyttes paa anden Maade, da at holde deres gudelige Forsamlinger der. De have forgjæves henvendt sig derom til Biskoppen, og som Følge deraf er det, at et Andragende herom er kommet ind til Rigsdagen. Da Grundloven forekriver, at de, der ikke høre til anerkjendte Troessamfund her i Landet, skulle yde deres personlige Bidrag til Skolevæsenet, og da Almuekolon hos os saaledes ikke synes at være noget kirkeligt eller at have nogen konfessionel Karakter, forekommer det mig rigtignok ogsaa, at det er overensstemmende med Grundloven, at man, da man bruger Skolestuen til saa mange andre Formaal, heller ikke maatte negte de ikke anerkjendte Troessamfund denne Ret. Jeg tillader mig altsaa at rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om der ikke skulde være Leilighed til under denne Sags Behandling at give de Mænd, der have søgt denne Oplysning, et eller andet lille Ord, hvoraf de kunde se Haab om, at en Afgjørelse fra Ministerens Side vilde imødekomme deres Ønske.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vil gjerne strax besvare den Forespørgsel, der er kommen til mig, saa meget hellere, som det, jeg kan svare

derpaa, selvsølgelig ikke kan være af nogen stor Betydning. Den ærede Rigsdagsmand var saa god at yttre til mig for lidt siden, at han maatte kunde ønske at komme med en saadan Forespørgsel for dog at faae Leilighed til at bringe Sagen paa Bane. Jeg antager, at det egentlig var Maalet dermed og det, som for ham vilde være et tilfredsstillende Maal, at faae Sagen bragt frem, idet han ikke kunde vente at faae en Besvarelse fra min Side, som kunde være i nogen Henseende afgjørende. Det er en Selvfølge, at et saadant Spørgsmaal maatte gjøres til Gjenstand for nærmere Dverveielse og Erklæringer fra de Paagældendes Side, inden Ministeren nogetsteds og navnlig her i Salen turde udtale nogen bestemt Dom derom. Det Gnefte, jeg tør sige, er, at denne Sag ganske vist vil blive taget under Dverveielse, og at jeg skal være tilbøielig til, saavidt muligt, at imødekomme Ønsket om en Benyttelse af Skolestuen til en saadan Brug som den, der har været omtalt, men paa den anden Side maa jeg dog sige, at den Omstændighed, at der efter Grundloven af slige Troesbekjendere skal svares Bidrag til Skolen istedetfor personlig Afgift til Kirken, efter min Mening ikke nødvendig er afgjørende med Hensyn til en saadan Benyttelse af Skolerne. Der er naturligtvis andre Hensyn, der tillige kunne komme i Betragtning. Hvad der har givet Anledning til Forespørgslen, veed jeg ikke, da denne Sag ikke har været forebragt mig, men den vil vel komme frem og blive Gjenstand for nærmere Betragtning, og jeg skal da tage Spørgsmaalet i det Hele under alvorlig Dverveielse, og søge at komme til en Bestemmelse, der saavidt muligt kan fyldestgjøre alle berettigede Ønsker.

Bable: Idet jeg takker den høitærede Minister for det Svar, han har givet, skal jeg blot bemærke, at jeg, naar Rigsdagen er sluttet, maatte maa udtage det til Rigsdagen stilede Andragende og tilstille Kirke- og Undervisningsministeren det.

Soyer Møller: Jeg tør maatte forinden den Afstemningen gjøre opmærksom paa, at